

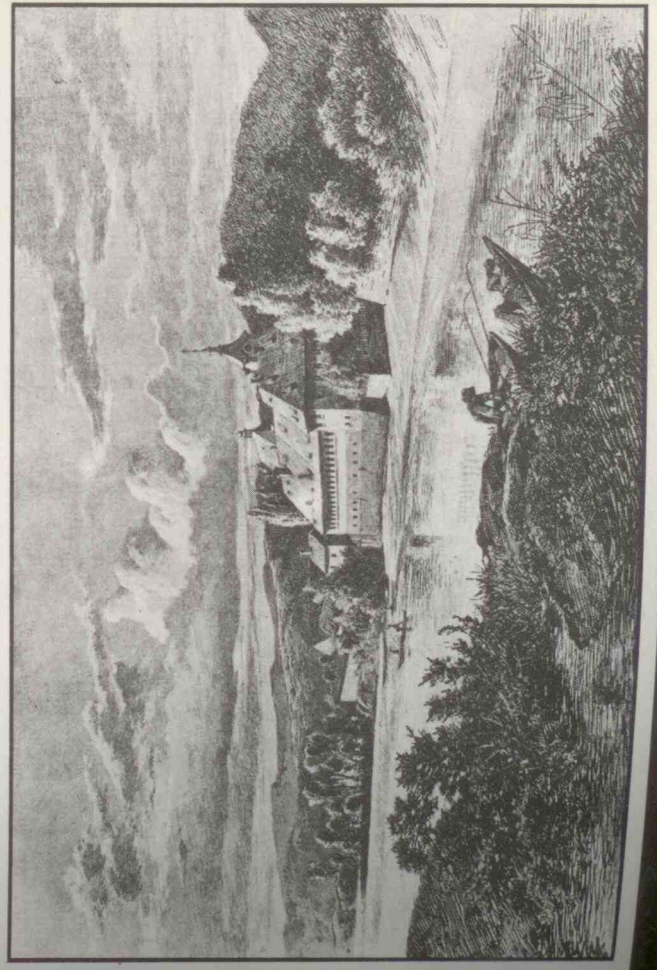
INFORMAČNÍ BULLETIN
VEŘEJNÉHO DĚNÍ
KULTURY A SPORTU

DOBŘICHOVICKÝ ZPRAVODAJ

4. 91

ROČNÍK VII

Kukátko

252 29

DOBŘICHOVICE

Sdružení podnikatelů obce Dobřichovice

V prosinci 1990 vznikla myšlenka založit v Dobřichovicích zájmovou organizaci sdružující dobřichovické podnikatele, v lednu 1991 začal pracovat přípravný výbor a 12.3.1991 bylo Ministerstvem vnitřní České republiky registrováno Sdružení podnikatelů obce Dobřichovice.

Výňatky ze stanov:

- Sdružení podnikatelů obce Dobřichovice je dobrovolnou, nepolitickou, nezávislou společenskou organizací, sdružující samostatné podnikatele, členy správní rady akciových společností a představitelé družstev
- Sdružení provozuje svoji činnost na území České republiky; jeho sídlem jsou Dobřichovice
- cílem Sdružení je reprezentace zájmů soukromých podnikatelů i jejich jednotlivých pracovníků
- Sdružení zprostředkovává a rozvíjí vzájemné vztahy soukromých podnikatelů, akciových společností nebo družstev
- Sdružení publikuje teoretické a praktické poznatky z domova i zahraničí
- Sdružení prosazuje rozvoj podnikatelské činnosti, jejím prostřednictvím zvelebování obce a její kultury v duchu vlastenectví, humanity a demokracie
- členství je dobrovolné; členem se může stát každý podnikatel, člen správní rady akciové společnosti, představitel družstva, který souhlasí se stanovami
- o členství rozhoduje výbor tohoto Sdružení
- dokladem o členství je výborem schválená závazná přihláška
- základní povinnosti členů Sdružení jsou :
 - a/ dodržovat stanovy
 - b/ hájit demokratické principy Sdružení
 - c/ odpovědně vykonávat svěřené funkce
 - d/ zachovávat pravidla profesionální etiky podnikatele a chovat se tak, aby nebyla snižována vážnost Sdružení
 - e/ řádně a včas platit členské příspěvky
- základní práva členů Sdružení jsou :
 - a/ účast na sněmu s právem hlasovat

- b/ právo účastnit se jednání Sdružení
 - c/ účastnit se tvorby přijímaných usnesení a rozhodnutí
 - d/ volit a být volen do všech funkcí
 - e/ obracet se se svými návrhy a stížnostmi týkajícími se činnosti Sdružení na všechny její orgány
 - f/ v případě vyloučení se může odvolat u revizní komise
 - g/ požadovat na orgánech Sdružení odbornou poradenskou, konzultativní nebo kontrolní činnost při řešení otázek, které souvisejí s výkonem podnikatelské činnosti v rámci soukromého podnikání
 - h/ požadovat na orgánech Sdružení poskytnutí vhodné ochrany nebo pomoci, jestliže byla porušena ze strany státního orgánu nebo jiného subjektu jeho osobní práva nebo práva, související s výkonem jeho povolání
- členství zaniká :
- a/ zrušením pro trvalé neplnění základních povinností
 - b/ vystoupením na základě písemného oznámení
 - c/ vyloučením pro hrubé porušení stanov
 - d/ úmrtím člena
- nejvyšším orgánem Sdružení je Sněm, který tvoří volení členové nebo delegáti Sdružení; je svoláván jedenkrát ročně
- Sněm: a/ schvaluje stanovy a jejich změny
 b/ volí výbor a revizní komisi /tříčlennou/
 c/ projednává zprávu o činnosti výboru
 d/ stanoví výši členských příspěvků
 e/ schvaluje rozpočet
 f/ je oprávněn rušit či měnit rozhodnutí výboru
 g/ rozhoduje o zániku Sdružení
- Sněm i výbor úzce spolupracují s příslušnými orgány obecního zastupitelstva; pro tuto činnost zřizují komise nebo k jednání pověřují jednotlivé členy Sdružení
- Sdružení podnikatelů je společenstvem organizací s právní subjektivitou a jménem Sdružení jedná výbor, který zastupuje jeho předseda nebo jím pověřený členové
- právo členství : a/ soukromí podnikatelé
 b/ členové správní rady akciových společností
 c/ představitelé družstev
- mající sídlo podnikání v Dobřichovicích / místo daňové povinnosti/

- ekonomické zabezpečení
- finanční a majetkové zdroje tvoří:
- a/ členské příspěvky
- b/ výtěžky z publikační činnosti
- c/ dary

majetek Sdružení je vlastnictvím této společenenské organizace jako celku.

Ustavující schůze zakládajících členů Sdružení se konala 22. 3. 1991 a předsedou Sdružení byl zvolen Ing. Antonín Vaněk, Jiráskova 608, Dobřichovice. Přihlášky zájemců o členství je možné zasílat na výše uvedenou adresu, kde je též možné získat další informace. Přihláška musí obsahovat jméno a příjmení, datum narození, adresu, IČO podnikatele nebo funkci ve správní radě a obor podnikání.

/dh/

≡ SLOVO MÁ : ≡

Školy a obce

Podle zákona za provoz mateřských a základních škol zodpovídají obce, v jejichž katastru školy leží. Pedagogičtí i ostatní pracovníci škol jsou zaměstnáváni okresním úřadem, provoz školy, údržba a vše ostatní obstarávají úřady obecní. V obcích, kde je pět a více škol, musí být zřízeny školské komise, jinde jsou doporučeny.

V Dobřichovicích pečujeme o školu mateřskou, základní a zvláštní /DDÚ nám nepatří/. Pedagogické, výchovné a obdobné speciální problémy, pokud přesáhnu rámec školy či půjde o odvolání k rozhodnutí školy, bude u nás řešit kulturní a školská komise /jako kulturní byla po různých organizačních změnách obecní rady ustanovena, úkoly další si přibírá z potřeby jejich řešení/.

Ve školském zákoně i v učitelském tisku se mluví o "školských radách", o nových orgánech, s jakými zatím nemáme zkušenosti. Nároky na ně se velmi liší. Protože dobrou práci školy považují za velmi důležitou pro naše děti, snažila jsem se získat co nejvíce informací o těchto radách či o představách o jejich práci. Hovořila jsem se školskými pracovníky i s řediteli několika škol, ale jejich informace se velmi rozcházejí, či rovnou přiznávají, že jim samým není jasné, co vše budou školní rady řešit a jakými metodami budou pracovat. Ředitelé některých pražských škol vědí pouze

to, že mají pracovat od 1. dubna - tedy už nyní.

Zatím však nevíme : 1/ nakolik volně - podle vlastních úvah - školské rady můžeme tvořit a co je dáno ministerským předpisem,

2/ mají-li být školské rady u všech škol v obci./závazně - či dle uvážení?/,

3/ jak bude kompetenční vztah mezi školskými komisemi obcí a školními radami upraven zákonem.

Je tedy zřejmé, že v Dobřichovicích od 1. dubna školské rady nepracují. Věřím však, že se přece jen prodereme houštinou protichůdných nařízení a podaří se nám získat dosud chybějící informace. Doufám, že v obci budou nejen různé orgány /což není tak důležité/, ale s jejich pomocí i školy, což je důležité velice, pracovat dobře a ve prospěch našich dětí.

Alena Šarounová

Z historie

V jednom z minulých čísel Kukátka byla i zmínka o zámecké kapli, kterou užíváme jako farní kostel, a byla i zmínka o sv. Judovi Tadeášovi, kterému je chrám zasvěcen.

V článku nebyla ovšem zmínka o skutečnosti, která mne trá-pí již od studentských let, tedy o latinském nápisu nad vchodem do kostela. Ten praví m.j., že chrám je zasvěcen sv. Judovi Tadeášovi, který je v navenství. 1/ Nejsem historik a nemohu znáti poměry v naší obci před 250 lety, ale bylo mi vždy líto, že takové mínění bylo o světcích, patrně blízkém příbuzném Krista, který je obecně uznáván za pomocníka v nesnadných záležitostech, o čemž svědčilo mimo jiné i prostranství před kostelem sv. Josefa na nám. Republiky. 2/ Ta navenství asi byla výrazem odporu k řádu Křižovníků s červenou hvězdou, jemuž kaple se zámkem patřila a snad brzy zase patřit bude, pro jejich pozemské statky - polnosti a lesy. To je v ostrém protikladu proti mínění občanů Chebu, kde se dodnes vypráví o hrdinství tohoto rytířského řádu, který se tolik osvědčil v boji proti Švédům za třicetileté války. Ostatně odpor proti tomuto řádu jsem zažil i jako poslanec MNV v půlročním působení, kdy jsem několikrát musil snášet hrubé narážky na tento řád. Domnívám se, že přítomnost řádu Křižovníků s červe-

nou hvězdou byla naší obcí spíše vždy ku prospěchu a ne ke škodě. Při té příležitosti jsem si vzpomínal na slova jedné polky /Zakázaná, později upraveno na Nevítaná/ mého vzácného přítele, hudebního skladatele K. Valdaufa: "až nám též v umění někoho vymění, až zavístit změni svou tvář, pak bude dobře zas.". Když jsme spolu o těch slovech mluvili, nemysleli jsme však jen na to umění, ale na život všeobecně. A to by bylo i mé přání pro život v budoucích letech v naší obci.

JUDr Jaroslav Winzor
Zelená 12

/poznámkami opatřila redakce/

Poznámky:

1/ Latinský nápis nad vchodem do kaple sv. Judy Tadeáše, olemovaný kartuší, zní: AEDS SANCTO THADAEO APOSTOLO, QUI ODIIO HABETUR GRATIS, EX VOTO POSITA.

Antonín Podlaha jej v díle Posvátná místa království českého, řada I, díl III, Praha 1909 na straně 204 překládá takto: "Svatyně svatému Tadeášovi apoštolu, který u lidí jest v navenství bez příčiny, dle slibu jest vystavěna." Ponecháváme proto zatím tento překlad, i když jsme si vědomi, že jak překlad, tak zejména interpretace tohoto nápisu je dost složitý problém. Podlehovu verzi je třeba podrobit důkladnému zkoumání, než bude vyřčen definitivní soud. Snad se podaří problém brzy vyřešit.

Nápis má charakter chronogramu. Čteme-li velikostí zvýrazněná písmena jako římské číslice a provedeme jejich součet /AeDes sanCto Thadaeo apostolo, qVI oDio habetVr gratis, 500 + 100 + 500 + 50 + 6 + 501 + 5 + 1 + ex Voto posita +10+5 + 1 = 1679/, dojdeme k letopočtu 1679, který označuje rok vystavení kaple. Slib, o němž se v nápisu mluví, dal a stavbu kaple spínil Jiří Ignác Pospíchal, významná osobnost řádu křižovníků s červenou hvězdou, v době stavby převor řádu a později jeho velmistr. K této osobnosti a okolnostem vzniku kaple sv. Judy Tadeáše se vrátíme v příštím čísle Kukátka.

Ke kultu sv. Judy Tadeáše, jednoho z dvanácti apoštolů, nazývaného také Lebeus, Lebbeus, Lebeus příjímám Tadeáš /Mt 10,2/,

Juda Jakubův nebo Juda, syn Jakubův /Sk 1, 13/, existuje řada literárních pramenů. V souvislosti s naší obcí zasluhuje pozornost především spis dalšího významného člena řádu Jana Beckovského, vydaný v r. 1693 s barokně bohatým titulem "Apoštol Páně svatý Judas Thadeáš, věrný při Bohu náš zástupce. K potěšení a k uctění obyvatelům Dobřichovickým i všem těm, kteří jej sobě v těžkých a zoufalivých potřebách k Bohu za přimluvením vyvolují, důvěrně představený a s povolením vrchnosti vytištěný v Praze u Jana Karla Jerábka". Také tomto dílu bychom rádi v budoucnu věnovali v této rubrice místo.

2/ V nice zdi, oddělující nádroví kostela sv. Josefa /Melchior Meer 1636-53/, původně kapucínské klášterního kostela, od náměstí Republiky, stojí barokní plastika sv. Judy Tadeáše z r. 1741. Jejího autora zatím neznáme. O její souvislosti s kostelem a s prostorem dnešního náměstí Republiky, pínicím původně v systému novoměstských tržních náměstí funkci rybiho trhu a později, až do r. 1919, nazývaného podle zmíněného kostela Josefské náměstí, lze ovšem mluvit až od roku 1855, kdy sem byla přenesena z Karlova mostu spolu se sochou sv. Františka Serafinského /František Preiss 1708/.

Rozšíření kultu sv. Judy Tadeáše dokládají i další pražské památky. Na Karlově mostě stojí dodnes další socha sv. Judy Tadeáše, dílo Jana Oldřicha Mayera, barokního sochaře dolnorakouského původu, z roku 1708. Najdete ji zhruba proti soše Bruncvíka na levé straně mostu při pohledu od malostranské mostecké věže. Na stěně fary při kostele Nejsvětější trojice ve Spálené ulici je umístěna další socha sv. Judy Tadeáše, dílo datované rokem 1733 a spojované někdy s Braunovou dílnou. Přímou z ruky Matyáše Bernarda Brauna pochází socha sv. Judy Tadeáše z bílé lakovaného lipového dřeva, tvořící dnes jako nejkrásnější ukázkou expresivního proudu českého umění Národní galerie v Jiřském klášteře na Pražském hradě. Matyáš Bernard Braun ji vytvořil s největší pravděpodobností v roce 1712 pro oltář sv. Petra a Pavla v kostele P. Marie na Louži na Starém Městě. Po zrušení kostela v roce 1788 se socha dostala do jezuitské koleje v Klementinu, po vzniku samostatného Československa ji získala do svých sbírek Národní galerie.

Život v obci

Poplatníkovy poznámky k místním poplatkům

Už je to tady. 25. února 1991 schválilo obecní zastupitelstvo vyhlášku o místních poplatcích. Příznám se, že jsem ji očekával s rostoucí netrpělivostí. Ne snad proto, že bych se bál o své peníze. Bál jsem se naopak o peníze obce, o to, že každým dnem utíkají stále chudší obecní pokladně tolik potřebné příjmy. Zpoždění je, zdá se, dohnáno. Vyhláška o místních poplatcích nabyla platnosti dnem 1. 4. 1991.

Neklid z toho, že vyhláška nechce spatřit světlo světa, vystrídal neklid z toho, že je již spatřila. Zpoždění bylo dohnáno vypuštěním veřejné diskuse o filosofii místních poplatků a následném návrhu vyhlášky, čas na diskusi v obecním zastupitelstvu se počítal na minuty. Rád bych smysl vyhlášky pochopil. Jediné, co mám k dispozici, je ale její, již schválený, text. Čtu ho znovu a znovu, každým novým čtením ale otazníků spíše přibývá.

Tady jsou jen některé:

Jak mám chápat poplatek ze psů? Budu platit za to, že obec bude ve své režii odstraňovat hovínka mého psa z veřejných prostranství, kde je přes mě domluvy občas zanechává? Nebo mě obec pokutuje za to, že psa vůbec mám, protože občas štěkne a občas někde zanechá hovínko? Nemám si raději pořídit nutrie, slepice nebo prase jako sousedi? Nic z nich neplatí a ještě na nich pár korun trhnou. Můj pes tolik nesmrdí, ale za ty peníze ...

Nad vstupným jsem nikdy neuvažoval. Je mi jasné, že se vším je spojena určitá režie a že ze vstupného, alespoň v oblasti kultury, nikdo nikdy nezbohatl. Ochoť zaplatím dejme tomu na koncertě v čp. 26 dvacetikorunu, budu-li vědět, že z ní obci odvedená koruna pomůže odvrátit definitivní zřícení sálu, že cinkne do pokladničky, v níž se střádá na novou střechu. Teší mě, že ve vyhláše čtu o možnosti osvobodit od poplatků akce, jejichž čistý výtěžek je určen na charitativní a veřejně prospěšné účely.

Rád bych ale věděl, kdo a jak posoudí, co je veřejně prospěšný účel. Připadá mi totiž jako krajně veřejně prospěšné všechno, co se v naší jinak tvrdě spící obci děje. Připadal by mi i krajně veřejně prospěšný jakýkoliv alternativní prodej doplňující zatím tak chudou nabídku a nabourávající cynický monopol dnešního dobřichovického obchodu. Nevím, zda systém poplatků pro to vytváří právě nejlepší podmínky.

Poplatku z prodeje alkoholických nápojů už, trestán soustav-
ně branickým pivem a moravskými známkovými víny, vůbec nerozu-
mím. Chce obec, abych pil více nebo méně? Propíjím-li své pení-
ze, propíjím se tím zároveň k lepší budoucnosti Dobřichovic?

Snad trochu chápu poplatek z ubytovací kapacity. Bude snad
půdit správce dříve tak rozhozovačně nevyužívaných rekreačních
zařízení, aby neplatili zbytečně z prázdných lůžek. A ti, kdo
je zaplní, přinesou obci i další peníze. Rozumím tomu ale dobře?
Povede to k lepšímu využití ubytovací kapacity Dobřichovic, nebo
k jejímu snížení?

A co poplatek za rekreační pobyt? Není to stejné jako u psů?
Chce obec s výrazným rekreačním charakterem, aby měla co nejvíce
sezónních hostů nebo naopak? Uvidí rekreační, ochotní se do Dobří-
chovic znovu za rok vrátit na další dovolenou, své pěti- a dese-
tikoruny zhmotnělé v něco, co zlepší podmínky pro jejich rekreaci?
Co když se někdo, vážící si svých peněz, zeptá, co mu obec za jeho
pětikorunu poskytne? Co když se pozastaví nad tím, kolik platí
dejme tomu v Karlových Varech nebo v Harrachově, kde se dá skuteč-
ně pobývat "za účelem léčení", jak praví vyhláška? Slunce svítí
a Berounka teče. Dokud ale obec nebude rozumným správcem božího
stvoření, může z toho finančně těžit?

Nechci se pouštět do nekvalifikovaného ekonomického rozboru
dislokačních poplatků. Mám ale podezření, že obecní zastupitelstvo
přihádilo jejich stanovením Dobřichovice k těm obcím, které radě-
ji volí okamžitý několikanásobný zisk vyhnáním výše poplatků ke
stropu sazebníku, než promyšlenou snahou o získání budoucích sta-
tisíců. Nerozhodli jsme se změnit vlastní budoucnost v drobných?
Jako podnikatel hledám v podobných vyhláškách důkazy toho, že
obec stojí o to, abych na jejím území podnikal. Tahle vyhláška mě
o tom nepřesvědčila.

Jednomu poplatku konečně rozumím. Stačí se projít po Dobřicho-
vicích a počítat, kolik peněz leží na ulici. Poplatek za využívá-
ní veřejného prostranství zřejmě zvrátí dnešní zkušenost, že je
výhodnější složit si všemožné haraburdí za plot na ulici, než si
pomačkat vlastní trávníček. Zatím ale postrádám úřední osobu,
bedlivě sledující, zda jsem si tajně něco někde nesložil či neod-
stavil, zda nenatahuji sedmidenní povolenou lhůtu na sedmiměsí-
ní a zda jsem si při placení nějaký ten čtvereční metr a nějaký
ten den neubral. Když se snažím představit, jak bude schválený
systém fungovat, nedovedu mimo zcela teoretický a nainvazivní předpo-

klad totální občanské poctivosti najít jiný mechanismus, než
osvědčené souseďské udávání. Zamrazilo mě z toho a vynořila se
ještě další pochybnost: Ví obec vůbec, co všechno jí patří? Uva-
žujeme-li už v metrech čtverečních, musí ona nezbytná úřední
osoba znát prakticky na centimetr přesně hranice majetku obce,
správy komunikací, železničního eráru, zemědělského družstva a
bhvňv koho ještě z těch, jimž patří země, po níž šlapeme, nemluvě
už o soukromých majitelích.

Znovu a znovu pročítám vyhlášku o místních poplatcích a stále
v ní nemohu najít Dobřichovice. Nenapsal ji ve své kanceláři mi-
nisterský úředník, který o nějakých Dobřichovicích v životě nesly-
šel? Nezapomněli do ní vtělit skutečné dobřichovické zájmy a po-
třeby ti, kdo ji připravovali pro schválení obecním zastupitelstvem?

Ať přemýšlím, jak přemýšlím, nedovedu chápat místní poplatky
jinak, než naznačeným trojím způsobem, tedy jako formu p l a t -
b y z a s l u ž b y , k t e r é m i o b e c p o s k y t u -
j e , j a k o f o r m u p o k u t y z a v š e , c o j e p r o o b e c n e ž á d o u c í ,
a konečně jako jistou i n v e s t i c i , kterou bez okamžitého
efektu přispívám na to, aby se mi v budoucnosti žilo v obci lépe.

Někdo informovanější mě samozřejmě může usvědčit z omylu.
Za své omyly ale v tomto případě odmítám nést zodpovědnost. Měl
mi to vás vysvětlit. Nemělo by nám totiž ujít, že se zrodila no-
vá kategorie dosud nedostatečně svéprávného občanství: stáváme
se p o p l a t n í k y .

Mám naši obec rád, a proto v ní zůstávám, i když vím o mís-
tech, kde se žije snadněji. Nemám fetišistický vztah k penězům a
nikdy mě nenapadlo nabídnout vlastní koleno k vrtání. Pro naši
obec mi tedy není ani v nejmenším líto peněz. Byl bych jen rád,
kdyby se mnou byl někdo ochoten za mé peníze jednat jako s po-
platníkem. Chci jako poplatník odvádět ze svých peněz obci s vě-
domím, že jsme si všichni vzájemně ujasnili, co naší obci prospí-
vá a co tedy budeme i formou místních poplatků podporovat, co
naopak naší obci škodí a co tedy budeme i formou místních poplat-
ků potírat, a jakou obec chceme mít, tedy do jaké budoucnosti ob-
ce budeme i formou místních poplatků investovat.

Nechci toho za své peníze mnoho. Jen to, aby byl se mnou něk-
do ochoten mluvit dříve, než po nich natáhne ruku. A samozřejmě
to, abych mu mohl věřit.

D.Steuerträger

Budou soukromí podnikatelé, živnostníci všeho druhu soli naší ekonomiky? Dají silní podnikatelé sílu i obci, v níž žijí? Odpovědi na tyto a mnohé další podobné otázky zatím neznáme. Nevadí. Všechno chce svůj čas. Zkusme ale postupně poznávat svět podnikatelů. Pokračujeme, vážení čtenáři, v rozhovorech, v nichž vám představujeme ty, kteří na sebe v Dobřichovicích vzali riziko soukromého podnikání. Pokusíme se postupně mapovat tento zatím nepřehledný probádaný prostor. Budeme se ptát na zajímavosti, problémy, překážky a naděje. Budeme srovnávat a konečně můžeme svým způsobem i trochu pomoci. Aby skutečně platilo, že úspěšní podnikatelé = silní podnikatelé = silná a úspěšná obec.

Jan Havrlant, Opravy starožitného nábytku a starožitných hodin, Dobřichovice, Strmá 114.

To je název firmy pana Jana Havrlanta, kterého jsme zastihli v dílně vonící dřevem, kličem, různými laky a rozpouštědly, obklopeného částmi právě opravovaného půvabného toaletního stolku a spoustou jiných rozdělaných věcí. Na naše otázky nám velmi ochotně odpověděl.

- Můžete blíže představit obor, v němž podnikáte?

Jak sám název mé firmy praví, opravuji veškerý starožitný nábytek všech historických období. Kromě toho opravuji i starožitné hodiny. Přesněji řečeno jejich skříně i jejich stroje.

- Jak jste se dostal právě k tomuhle oboru?
Pracoval jsem jako opravář starožitného nábytku, v tomhle oboru mám dlouholetou praxi. Řadu let jsem přitom sbíral starožitné hodiny. Poté jsem je začal opravovat profesionálně v družstvu Soluna. Po několika letech jsem se rozhodl zkusit to samostatně a založil jsem vlastní firmu.

- Jaký je dosavadní zájem zákazníků?

Musím říci, že zatím uspokojivý, zakázek mám dost. Tenhle obor ale není postaven na kvantitě, spíše na kvalitě. Práce se nedá úspěchat. Množství přijatých zakázek i hotové práce ještě nemusí nic vypovídat o její kvalitě. A ta je pro firmu v tomhle oboru to nejdůležitější.

- Domníváte se, že Vás uživí zákazníci z Dobřichovic a okolí, nebo hodláte překročit hranice tohoto teritoria?
Prozatím převažují zakázky z Prahy, zdejší zákazníci jsou v men-

šině. Původně mě to trochu překvapilo, domníval jsem se, že získám více zákazníků zejména ze starých vil v Dobřichovicích a okolí, které jsou zařízeny nábytkem, jenž je předmětem mého zájmu.

- Jak vidíte své vyhlídky do budoucna?

Rozhodně nejsem pesimista. Předpokládám, že najdu zákazníky i v Dobřichovicích a okolí. Existence ale nejsem na tomto teritoriu závislý, přijímám zakázky odkudkoli.

- Kada volebních stran se při volební kampani zasazovala za to, aby nový obecní úřad podporoval soukromé podnikání. Cítíte Vy, jakožto soukromý podnikatel, potřebu být nějak podpořen obecním úřadem? V jakém směru a do jaké míry?

Ve své profesi jsem v podstatě soběstačný. Z tohoto hlediska potřebuji jen rámcově dobré podmínky k podnikání, příznivý daňový systém a snadno dosažitelné zdroje materiálu a pracovních pomůcek. Všechno ostatní už závisí na mně. Nevím, zda může obecní úřad něco v tomhle směru udělat, ale podobné problémy bude mít jistě více podnikatelů. Problém je možná v obnovení celého spektra živností, onoho živnostenského podhoubí, které hraje velkou roli ve vytváření nabídky a poptávky.

- S jakými problémy jste se nejčastěji setkal, co Vám nejvíce komplikuje práci?

Zvláštní problémy jsem zatím neměl. Samozřejmě jsem si musel nejprve zařídit prostory ke skladování materiálu či opravovaného nábytku a prostory pro vlastní práci. Potřebuji více místností, v každé dělám jen určité operace. Např. v místnosti, kde lakuji a polituruji, nemohu brousit, apod. Samozřejmě, problém je sehnat dobrý materiál, zejména tvrdé dřevo. Dalším problémem je kvalitní nástrojové vybavení. Ale když všechno tohle zvládnete, záleží pak už jenom na Vás.

- Děkujeme za rozhovor a přežeme dobrý a úspěšný rok.

UVD

- plány z trezoru UVD
- restaurace Pod vinicí, kabelová televize, bývalý statek
- prostor pro otázky a odpovědi
- neděle 7.4.1991, 18 hodin, malý sál sokolovny
- vaše účast, naše radost

/dh/

Program obnovy vesnice

Zpráva pro tisk

Vláda ČR na svém jednání dne ... listopadu schválila návrh programu obnovy vesnice, který předložil ministr životního prostředí ČR RNDr. Bedřich Moldan, CSC společně s ministrem zemědělství MVDr. Bohumilem Kubátem. Cílem programu je podnítit a podporovat obyvatele vesnice a jejich samosprávy k tomu, aby vlastními silami se snažili o rozvoj zdravého životního prostředí a ekologicky nezávadného hospodářství. Jde nejen o vlastní zachování a obnovu specifické venkovské zástavby, zlepšení stavu občanské vybavenosti, technické infrastruktury a úpravy veřejných prostorů v rámci intravilánu obcí, ale i o ochranu přírodních, obytných a estetických hodnot okolní krajiny, včetně efektivního, ekologicky nezávadného hospodářského využívání půdního fondu. Součástí programu je též osvětová, kulturní a společenská činnost přispívající k informovanosti a popularizaci programu i podpora rozvoje místního hospodářství a řemesel. Program obnovy vesnice je přístupný všem obcím, které mají vesnický charakter a jsou ochotny a schopny jej realizovat. I když budou programy v rozhodující míře financovat samy obce, počítá se s finanční podporou z rozpočtů vyšších územních celků a účelových státních fondů, zejména v oblasti přípravy a zpracování místních programů obnovy a vybraných rozhodujících akcí. Vláda uložila ministru životního prostředí ČR, aby spolu s ministrem zemědělství ČR a ministrem pro hospodářskou politiku a rozvoj program obnovy vesnice řídil a koordinoval a spolu s ministrem kultury a obchodu a cestovního ruchu z účelových státních fondů program finančně podporoval.

Tolik ČTK, až jednou, možná za měsíc, dva, či půl roku, se dostane na pořad jednání vlády ČR návrh programu obnovy vesnice, návrh, jehož součástí je i výše uvedená, předem vypracovaná zpráva. Stačí jen správně doplnit datum a letopočet v první větě. S podobnými praktikami jsme se shledávali v době ne tak dávno minulé, názor, nechtě si udělá každý sám. Já se pokusím raději blíže představit samotný program obnovy vesnice /z návrhu předloženého k připomínkovému řízení/.

Při jeho zpracování se vycházelo ze skutečnosti, že v České republice /podle podkladů Terplanu z r.1980/ je zhruba 14 600 venkov-

ských sídel s počtem do 2 000 obyvatel, a v nich žije 3,5 mil. obyvatel, což tvoří téměř 35 % z celkového počtu obyvatel v České republice.

Význam těchto vesnic pro celkovou hospodářskou prosperitu naší země a pro ochranu přírody a kultivaci venkovské krajiny byl v uplynulých letech hluboce podceňován. Proto je v současné době nutné aspoň zastavit proces devastace vesnice a venkovské krajiny a přistoupit k obnově vesnických sídel. Přitom se může využít zkušenosti z Dolního Rakouska a Bavorska /tento program byl tak vypracován/, kde je obnova vesnic realizována na základě státní podpory pomocí dlouhodobých programů /Dorferneuerung in Niederösterreich, Bayerisches Dorferneuerungsprogramm/. Základním předpokladem a podmínkou je vlastní iniciativa a ochota obyvatele vesnice a obecních samospráv zúčastnit se na realizaci programu obnovy "své" vesnice, a to jak finančně, tak i konkrétní prací. Program bude přístupný všem obcím, nebude nařizován direktivně, ale naopak, bude realizován pouze na základě žádosti obce. Vzhledem k tomu, že venkov si ani v nových podmínkách nevytvoří potřebné finanční zdroje, počítá se s možností finanční podpory z rozpočtů vyšších územních celků a s dotacemi z účelových státních fondů. Program kladě důraz na iniciativu a přání občanů a předpokládá, že impuls ke zpracování místního programu vyjde právě z občanských iniciativ, bez jejichž aktivního zapojení není úspěšná realizace možná. Vlastní zpracování si žádá účast odborníků. Do programu obnovy vesnice mohou být zahrnuty veškeré osvětové, kulturní a společenské akce, přispívající k informovanosti občanů a k jejich ochotě podílet se na svépomocné činnosti, akce k rozvoje hospodářství obce, ať už ke zvýšení úrovně zemědělské činnosti, k obnově řemesel, či ke stabilizaci obyvateľstva. Dále sem patří akce k zachování, obnově a udržování venkovské zástavby, objektů drobné lidové a sakrální architektury, technických památek, náprava stavebních nešvarů, docílení souladu ve výrazu obce. Samozřejmě se týká i úprav veřejných prostranství, zkvalitnění občanské vybavenosti a technické infrastruktury a akcí k ochraně a obnově kulturní krajiny v katastrálním území obce.

Cílem programu obnovy vesnice je podnítit a podporovat obyvatele vesnic a jejich samospráv k tomu, aby se pokud možno vlastními silami snažili o rozvoj zdravého životního prostředí a ekologicky nezávadného hospodářství, o obrodu duchovního a společenského života na vesnici. Obojí musí jít ruku v ruce s sebou. Je to současné záruka obnovy demokratických tradic a duševního zdraví národa.

ing. Vojtěch Dyk ml.

Vážená redakce "Kukátka",

s velkou pozorností jsem přečetla vzpomínku pana MUDR V. Kašpárka z Teplíc na léta zažitá v obecné škole v Dobřichovicích. Já jsem v té škole zažila pět let, než jsem odešla na gymnasium do Prahy.

Nastoupila jsem do školy na podzim 1918, chodila jsem tedy již do republikánské školy a nezpívala "Zachovej nám hospodine". V první třídě nás učil pan řidičí Kospert, předchůdce pana ředitele Jelínka. Pan řidičí Kospert byl tak trochu originál.

Ve škole nebyla tělocvična, a tak se hodiny určené pro tělocvik věnovaly v zimě užitečné práci. Na stupínek se vysypala nuše žalu a žáci je roztloukali. Výdobytek se dával prasátku pana řidičího. Když už se mohlo na dvoreček a mohlo se cvičit, skládali jsme někdy narezané dřevo do sklípku. Inu, byl to pohyb na zdravém vzduchu.

Na pana učitele Švéda mám hezké vzpomínky. Učil vždy druhou třídu. Byl houslista a kluci k němu chodili na hodiny houslí. Bydlil v Letech. Hodinu zpěvu uváděl hrou na housle, aby nám značil melodii. Zpívali jsme národní písně české, moravské i slovenské. Když byla na jaře a na podzim otevřená okna, postávaly před školou hloučky lidí a poslouchaly naše koncertování.

Ve třetí třídě jsme měli pana učitele Frýdla. Přiznal se do Dobřichovic snátkem s vdovou po sedlákovi panu Keckovi.

Ve čtvrté třídě učil pan učitel Fürst, ten se zase přiznal do statku Zikovic. Měl dva syny, z nich mladší byl pak lékařem a působil též v Dobřichovicích. V páté třídě učil pan učitel Vyhnan. Vypadal jako statný Chod a dobře nás připravoval pro studium na střední škole. Měl ve třídě tři oddělení. To první bylo pro ty, kteří měli odejít na gymnasium nebo reálku, druhá oddělení byla určena pro žáky, kteří neodešli na měšťanku do Řevnic a musili dochodit do 14 let věku.

A ještě bych ráda vzpomněla na pana děkana Pauknera. Chodil val v klerice s křížovnickou hvězdou - vždyť dobřichovický zámeček vedle kostela byl křížovnický, i část lesa jím patřila. Pan děkan nám moc přiblížil bibli a učil nás koledy.

Pan farář Hradec byl docela jiný člověk. Miloval přírodu a dojížděl do Prahy na přednášky na přírodovědecké fakultě. Ale církevní vrchnost mu to zakázala, prý se to pro kněze nehodí. Spravoval pěknou karlickou třešňovku a pak se plody prodávaly před dobřichovickou farou, pokud si někdo nadošel přímo do třešňovky. Pan farář měl rád kromě botaniky také detektivky a muziku. Hrál

na violoncello jako člen hudebního souboru "Chumáč" /říkalo se "Čumák"/ na Staré poště.

JUDr Marie Lauschmannová, Praha

Otevírání studánek ?

Nemám na mysli skladbu B. Martinů, ale vodu, "obyčejnou vodu", která přináší radost a zdraví. Staří Slované na jaře uklízelí okolí pramenů - a zdrojů vody dobré si hluboce vážili. My bychom si jich měli vážít ještě víc, protože dobrá voda je čím dál vzácnější.

Pramenem vody vsutku dobré je v obci "studánka" na Landově louce mezi tratí a Berounkou. Chodí tam stále více lidí, protože zdroje v našich studnách již dávno zdravé nejsou. Voda tohoto pramene je čas od času podrobována rozboru - její kvalita je zatím stálá. Jde o dobrou pitnou vodu, která vám zachutná.

Je však smutné, že z okolí pramene si kdosi dělá skládku, někdo tam vykácel vzrostlé stromy, které v létě pramen stínily - a ani přístup k výtokové trubce nezůstal ušetřen vandalismu. Skupina členů jachetního oddílu okolí pramene vyčistila /díky za dobrou vůli a práci !/, ale údržba tohoto zdroje musí být věcí nás všech.

Společnost Dobřichovice se po dohodě s p. Landou ml. o úpravu okolí pramene postará. Doufáme, že tuto snahu opět někteří nezapovídní občané nezmaří.

Znáte jistě pohádku "Sál nad zlato". Bylo by smutné, kdyby se z naší obce vytratila i voda.

AŠ

KULTURA

Kam za kulturou

Je údělem nás všech, že vlastně nevíme, co bude zítra, jaké události nás ovlivní, co vše vstoupí do našich plánů. Tím spíše je těžké s velkým předstihem psát o kulturních pořadech, které pro vás chceme uspořádat. Čím je větší počet účinkujících, tím pravděpodobněji do toho někomu z nich "něco vlezle" a všechno bude jinak. Tak tedy bez záruky:

neděle 7. dubna - 15 hodin - soubor "Dokolečka" - sál OB

- 18 hodin - večer povídání s UVD - sokolovna

úterý 9. dubna - klub důchodců

sobota 13. dubna - 15 hodin - pražské dětské divadlo: Princezny
sál DDÚ

sobota 20. dubna - 17 hodin - humor. pořad Hvězda Marka Twaina

Doufáme, že naši nabídku ještě obohatíme; ovšem pozor!
Nemůžeme vyloučit změny. Sledujte proto vývěsní tabule a okno
Osvětlové besedy v ulici Palackého čp. 26. Doufáme, že si vybere-
te a těšíme se na vás.

AŠ

Radost dětí

V sobotu 16. března odpoledne bylo živo na Pražské ulici.
Děti z mateřské školy spolu se svými sourozenci a kamarády mířily do jídelny zemědělského družstva, kde se konal dětský karneval.

Přišlo asi padesát dětí s rodiči. Kromě obvyklých tanečních pokusů a soutěže masek museli tentokrát chlapii prokázat zručnost v hodů míčkem na cíl a dívky ve věšení plenek a dětského prádla na šňůry. Všechny děti si s rodiči zatančily mazurku a country tance, všechny si odnášely domů alespoň nějakou drobnost od SRPŠ za soutěže, nebo jen tak - pro potěšení.

Z karnevalu zůstanou dětem fotografie, ceny a hezké vzpomínky, učitelkám mateřské školy a rodičům radost z radosti dětí a pocit dobře prožitého odpoledne. My všichni si musíme přát, aby různých akcí pro děti malé, větší - i pro nás dospělé bylo v obci co nejvíce.

AŠ

Redakce Kukátka se omlouvá všem předplatitelům, kteří dostali březnové číslo s jistým zpožděním. Přijali jsme neprodleně taková opatření, aby v budoucnu již nemohlo k podobným nedostatkům v distribuci našeho časopisu dojít.

Redakce

DOBŘÍCHOVICKÝ ZPRAVODAJ - KUKÁTKO. Schváleno odborem kultury ONV Praha-západ 14.3.1985 a registr. pod č.321002585, nová registrace číslo 3210028790 ze dne 5.11.1990. Vydává UVD Dobřichovice, řídí redakční rada, odpovědný redaktor ing. O. Němec. Tisk J. Kaliba, Mořany. Cena 2,- Kčs. Uzávěrka tohoto čísla: 23.3.1991, uzávěrka příšt. čísla: cca 18.4.1991.

Adresa: UVD Dobřichovice, red. rada Kukátka, 252 29 Dobřichovice.